

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Tereza Weigelová

Disciplinární delikty

Bakalářská práce

Olomouc 2017

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Disciplinární delikty vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 21. 11. 2017

Tereza Weigelová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat JUDr. Martinu Škurkovi, Ph. D., vedoucímu mé bakalářské práce, za poskytnuté podněty, připomínky a informace při zpracování této práce.

Obsah

Úvod	5
1 Vymezení základních pojmů	7
1.1 Správní právo trestní, správní trestání a správněprávní odpovědnost.....	7
1.2 Disciplinární delikt.....	8
2 Správní disciplinární delikty.....	11
2.1 Právní úprava správních disciplinárních deliktů.....	12
2.2 Disciplinární delikty v oblasti státní správy.....	13
2.3 Disciplinární delikty členů profesních komor v oblasti (veřejné) profesní samosprávy	15
2.4 Disciplinární delikty žáků a studentů.....	18
2.5 Disciplinární delikty osob zbavených osobní svobody na základě rozhodnutí soudu	19
3 Disciplinární přestupky studentů veřejných vysokých škol	20
3.1 Disciplinární přestupek	20
3.2 Subjekt disciplinárního přestupku.....	21
3.3 Sankce	22
3.3.1 Napomenutí.....	23
3.3.2 Podmínečné vyloučení ze studia.....	24
3.3.3 Vyloučení ze studia.....	25
3.4 Disciplinární řízení.....	26
3.4.1 Disciplinární komise	26
3.4.2 Lhůty.....	27
3.4.3 Průběh řízení	28
4 Závěr	30
Seznam použité literatury:	33
Shrnutí.....	36
Seznam klíčových slov	37

Úvod

Tématem mé bakalářské práce jsou disciplinární delikty v oblasti správního práva se zaměřením na disciplinární přestupky studentů veřejných vysokých škol. Ve své práci bych se chtěla nejprve obecně zaměřit na problematiku pojmu disciplinární delikt, jeho základní členění a poté na druhy jeho výskytu v rámci správního práva, z nichž největší pozornost bude věnována disciplinární odpovědnosti v oblasti veřejných vysokých škol.

Problematice správního disciplinárního deliktu jakožto jednoho z druhů správních deliktů se literatura z oblasti správního práva trestního věnuje zpravidla velmi okrajově, a to zejména z toho důvodu, že právní úprava jednotlivých disciplinárních deliktů je velmi rozličná. Ani tato bakalářská práce nemá vzhledem ke svému omezenému rozsahu za cíl podrobný popis veškerých správních disciplinárních deliktů. Cílem této bakalářské práce je poskytnout základní a zběžný přehled existujících správních disciplinárních deliktů v českém právním řádu za účelem jejich následného porovnávání s disciplinárními přestupky studentů veřejných vysokých škol.

V první kapitole této bakalářské práce se budu věnovat vymezení základních pojmů z oblasti správního trestání, jako např. správněprávní odpovědnost či samotný pojem správní trestání. Samostatnou podkapitolu bych pak věnovala obecné definici pojmu disciplinární delikt a jeho dělení v rámci veřejného a soukromého práva.

Následující kapitola už bude věnována samotným správním disciplinárním deliktům, jejich obecné charakteristice a jejich dělení. Při popisu jednotlivých správních disciplinárních deliktů budu vycházet z pojmenování správních disciplinárních deliktů a jejich rozdělení na čtyři základní podoblasti, které používá Josef Staša v knize *Základy správního práva trestního*, a to v kapitole čtvrté, s názvem „Veřejné disciplinární delikty“.

Třetí a stěžejní kapitola této bakalářské práce bude věnována charakteristice disciplinárních přestupků studentů veřejných vysokých škol na úrovni jejich zákonné úpravy, tedy podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“). Charakteristika se bude týkat zejména postavení subjektů disciplinárních přestupků v oblasti veřejných vysokých škol, dále ukládaných sankcí, či jednotlivých aspektů disciplinárního řízení. Nedílnou součástí této kapitoly věnované disciplinárním přestupkům studentů veřejných vysokých škol bude srovnání těchto disciplinárních přestupků s ostatními správními disciplinárními delikty popsány v předcházející kapitole této bakalářské práce, a to zejména z hlediska postavení jejich

subjektu, druhu ukládaných sankcí a podoby disciplinárního řízení, čemuž bude odpovídat i rozdělení jednotlivých podkapitol této části.

Ve třetí kapitole bych tedy chtěla využít disciplinární přestupky studentů veřejných vysokých škol jako určitý referenční rámec, se kterým budu porovnávat ostatní správní disciplinární delikty, přičemž se budu snažit poukázat nejen na společné znaky ostatních správních disciplinárních deliktů s disciplinárními přestupky studentů veřejných vysokých škol, ale i na jejich odlišnosti.

V závěru se pokusím tyto společné znaky a odlišnosti jednotlivých podskupin správních disciplinárních deliktů stručně shrnout.

Chtěla bych upozornit, že odborná literatura není jednotná, co se týče pojmosloví a označuje disciplinární delikty v oblasti správního práva jako veřejné disciplinární delikty či správní disciplinární delikty. V rámci zachování jednotné terminologie budu v této práci používat pojem „správní disciplinární delikty“.

Dále podotýkám, že budu v této bakalářské práci používat pojmy „disciplinární delikt“, „disciplinární řízení“, „disciplinární sankce“, apod. ve smyslu obecném jako pojem společný pro všechny správní disciplinární delikty, tedy někdy i v případech, kdy se v zákonné úpravě konkrétního správního disciplinárního deliktu užívá výraz odlišný (např. disciplinární řízení může být v zákoně označeno jako „kárné řízení“ apod.).

1 Vymezení základních pojmů

1.1 Správní právo trestní, správní trestání a správněprávní odpovědnost

Správní právo trestní, nebo také trestní právo správní, může být definováno jako ta část správního práva, která se zabývá protiprávním jednáním v oblasti veřejné správy¹. Pojem správního práva trestního úzce souvisí s pojmy *správní trestání* a *správněprávní odpovědnost*. Všechny tyto pojmy zpravidla označují stejný právní jev, liší se však tím, kterou z obsahových nebo formálních stránek tohoto právního jevu zdůrazňují.²

Trestání, kterým se rozumí rozhodování o vině a trestu za porušení práva, lze obecně rozdělit na trestání *soudní* a *správní*. Zatímco v případě soudních deliktů (tj. trestných činů) rozhoduje o trestu za jejich spáchání trestní soud, u správních deliktů rozhodují o trestu správní úřady – pak hovoříme o *správním trestání*.³ Ve srovnání s pojmem ‚správní právo trestní‘, kterým se označuje určitý soubor právních norem, pojem ‚správní trestání‘ směřuje svým obsahem k realizaci správního práva trestního. Zdůrazňuje, že se jedná o jeden z druhů činnosti veřejné správy.⁴

Správněprávní odpovědnost, nebo také odpovědnost za správní delikt, je odpovědnostní vztah mezi pachatelem a subjektem veřejné správy. Subjekt veřejné správy je definován jako ‚nosiťel veřejných práv a povinností a odpovědnosti z toho vyplývající‘⁵ a může jím být buď stát, nebo jiný subjekt, o kterém tak stanoví zákon (např. veřejnoprávní korporace). Subjekt veřejné správy je reprezentován vykonavatelem veřejné správy (např. správní orgán), který vykonává veřejnou správu jménem subjektu.⁶

Správněprávní odpovědnost je upravena správním právem trestním a realizována správním trestáním.⁷ Základem správněprávní odpovědnosti je *správní delikt*. Tento pojem nemá legální definici. Rozumí se jím protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem a za které jsou správními orgány ukládány správní tresty. Pojem správní delikt zahrnuje protiprávní jednání různého druhu, které se může lišit např. svými subjekty, podmínkami odpovědnosti nebo typy sankcí.⁸ Jedním z druhů správních deliktů je přitom správní disciplinární delikt. Správní disciplinární delikty jsou relativně snadno rozeznatelným

---

¹ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, s. 198.

² PRÁŠKOVÁ, Helena. *Základy odpovědnosti za správní delikty*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 3.

³ SLÁDEČEK: *Obecné správní právo*, s. 198.

⁴ PRÁŠKOVÁ: *Základy odpovědnosti...*, s. 6.

⁵ SLÁDEČEK: *Obecné správní právo*, s. 255.

⁶ Tamtéž, s. 262.

⁷ PRÁŠKOVÁ: *Základy odpovědnosti...*, s. 7.

⁸ Tamtéž, s. 141.

druhem správních deliktů,⁹ protože se od ostatních správních deliktů liší subjektem a objektem deliktu, také správním orgánem, který o nich rozhoduje.¹⁰ Subjektem správního disciplinárního deliktu může být pouze osoba, která je ve vztahu vůči dané instituci. Jedná se tedy o subjekt speciální.¹¹ Objektem správního disciplinárního deliktu je disciplína uvnitř instituce, zatímco u ostatních správních deliktů je objektem zpravidla řádný výkon veřejné správy.¹² Správní disciplinární delikty řadíme do širší množiny disciplinárních deliktů.

1.2 Disciplinární delikt

Disciplinární delikt může být obecně definován jako jednání, nebo opomenutí, narušující disciplínu.¹³ Pojem *disciplína* pak může být chápán ve smyslu subjektivním nebo objektivním. Disciplína v subjektivním slova smyslu označuje podřízení se jednotlivce určitému řádu, zatímco v objektivním slova smyslu jde o stanovený řád činnosti nějakého organizovaného celku, jehož porušení má za následek uložení sankce. V souvislosti s disciplinárními delikty se tedy jedná o disciplínu v objektivním smyslu.¹⁴ Disciplinární delikty mají vnitroorganizační charakter, což znamená, že se jejich důsledky neprojevují navenek organizační struktury, jejíž je osoba páchající delikt členem.¹⁵

Disciplinární odpovědnost, tedy odpovědnost za spáchání disciplinárního deliktu, je uplatňována nejen v oblasti veřejného práva, ale i v oblasti soukromého práva.¹⁶ V důsledku toho lze disciplinární delikty rozlišovat na soukromé a veřejné, přestože v některých případech může být zařazení konkrétního deliktu sporné. Např. u disciplinárních přestupků studentů soukromých vysokých škol není jednoznačné, zda se jedná o veřejný či soukromý disciplinární delikt.¹⁷ Mezi veřejné disciplinární delikty patří zejména správní disciplinární delikty, tedy správní disciplinární delikty příslušníků bezpečnostních sborů (např. kázeňské přestupky příslušníků Policie ČR)¹⁸, úředníků ve státní službě¹⁹, členů profesních či zájmových samosprávných korporací (zpravidla se jedná o disciplinární delikty členů

---

⁹ Viz srovnání PRÁŠKOVÁ: *Základy odpovědnosti...*, s. 142.

¹⁰ Tamtéž, s. 143.

¹¹ PRÁŠKOVÁ, Helena. Část pátá. Správní trestání. In: HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 9. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 322

¹² Tamtéž, s. 304

¹³ SLÁDEČEK: *Obecné správní právo*, s. 219.

¹⁴ ČERVENÝ, Zdeněk. Podstata disciplinární odpovědnosti. *Správní právo*, 1970, roč. 3, č. 1, s. 43.

¹⁵ SLÁDEČEK: *Obecné správní právo*, s. 219.

¹⁶ PRÁŠKOVÁ, Helena. VI. Správní delikty. In: BAŽIL, Zdeněk a kol. *Správní právo, texty II.*, 1. vydání. Praha: A leko, 1991, s. 152.

¹⁷ STAŠA, Josef. IV. Veřejné disciplinární delikty. In: MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 147.

¹⁸ podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů

¹⁹ podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů

profesních komor)²⁰ a žáků a studentů škol²¹ a osob zbavených osobní svobody na základě rozhodnutí soudu (např. výkon vazby, trest odnětí svobody, ústavní výchova)²². Za specifický druh veřejných disciplinárních deliktů jsou pak také považována kárná provinění soudců, státních zástupců, členů Nejvyššího kontrolního úřadu, dále také disciplinární delikty poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a senátorů Senátu Parlamentu České republiky. Jejich specifičnost je dána tím, že tyto delikty nejsou projednávány správními orgány, jak je tomu v případě správních disciplinárních deliktů, přičemž daný správní orgán musí být součástí dané organizace.²³ V případě soudců projednává kárné provinění kárný soud.²⁴ U členů Nejvyššího kontrolního úřadu je k projednávání těchto kárných provinění zmocněna kárná komora tohoto úřadu.²⁵ Disciplinární delikty poslanců a senátorů projednává mandátový a imunitní výbor dané komory Parlamentu České republiky.²⁶ Někteří autoři řadí do této kategorie také kárné provinění exekutorů.²⁷ Tomuto specifickému druhu veřejných disciplinárních deliktů se, vzhledem k jejímu rozsahu, tato bakalářská práce dále hlouběji nevěnuje.

Mezi disciplinární delikty soukromého práva patří např. disciplinární delikty členů družstev²⁸, politických stran²⁹ nebo spolků³⁰ a jejich disciplinární odpovědnost vyplývá ze statutárních předpisů těchto institucí a organizací, nikoliv ze zákona³¹. Ani těmto disciplinárním deliktům se tato bakalářská práce dále nevěnuje, protože na rozdíl od

---

²⁰ tuto problematiku upravuje řada zvláštních zákonů věnujících se jednotlivým profesním komorám, např. zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů

²¹ podle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů a zákona o vysokých školách

²² podle zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů; zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů; zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů

²³ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 146

²⁴ § 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů

²⁵ § 37 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů

²⁶ § 14 odst. 4 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů; a § 13 odst. 4 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů

²⁷ PRÁŠKOVÁ: *Základy odpovědnosti...*, s. 151.

²⁸ podle zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů

²⁹ podle zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů

³⁰ podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

³¹ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 146

veřejných disciplinárních deliktů nejsou soukromé disciplinární delikty zařazovány mezi delikty správní, a jako takové tedy nejsou součástí správního práva.³²

---

³² Viz PRÁŠKOVÁ: *Základy odpovědnosti...*, s. 142. Z jejího rozboru různých členění správních deliktů vyplývá, že mezi správní delikty jsou zpravidla řazeny pouze disciplinární delikty veřejné.

2 Správní disciplinární delikty

Správní disciplinární delikt nebo také veřejný disciplinární delikt je jedním z druhů správních deliktů. Mají povahu hmotněprávní, což znamená, že u správních disciplinárních deliktů se jedná o porušení hmotněprávní povinnosti.³³

Subjektem správních disciplinárních deliktů může být pouze fyzická osoba.³⁴ Subjekt správního disciplinárního deliktu je speciální, což znamená, že podmínkou odpovědnosti za správní disciplinární delikt je právní vztah fyzické osoby k určité instituci nebo organizační struktuře.³⁵ Tento vztah vzniká např. jmenováním, volbou nebo individuální aktem.³⁶

Správní disciplinární delikt je založen na odpovědnosti za zavinění³⁷, s odkazem na obecnou zásadu, že pokud zákon výslovně nepožaduje úmyslné zavinění, postačí k trestnosti správního deliktu zavinění z nedbalosti.³⁸

Objektem správního disciplinárního deliktu je kázeň, pořádek uvnitř dané instituce či organizace, právem stanovený řád³⁹ – tedy disciplína v objektivním slova smyslu, zmíněném již v podkapitole 1.2, zatímco obecným objektem správních deliktů je obvykle řádný výkon veřejné správy. Z toho důvodu je možné naplnit jedním protiprávním jednáním skutkovou podstatu správního disciplinárního deliktu i skutkovou podstatu správního deliktu jiného druhu, tzn. přestupku fyzické osoby, které se objektem od disciplinárních správních přestupků liší.⁴⁰

Skutková podstata správních disciplinárních deliktů je obvykle v zákoně vymezena pouze obecně s odkazem na povinnosti stanovené ve služebních nebo stavovských předpisech.⁴¹ Disciplinární odpovědnost se pak vztahuje nejen na chování subjektu k dané organizaci či instituci, ale i v soukromém životě.⁴²

U správních disciplinárních deliktů je uplatňována zásada legality, což znamená, že orgán projednávající disciplinární delikty má povinnost pojednat každý disciplinární delikt, o

³³ STAŠA, Josef. I. 2. Správní delikty a jejich klasifikace. In: MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 19.

³⁴ PRÁŠKOVÁ, Helena. Část pátá. Správní trestání..., s. 321

³⁵ SLÁDEČEK: *Obecné správní právo*, s. 219.

³⁶ PRÁŠKOVÁ: VI. Správní delikty, s. 152.

³⁷ STAŠA: Veřejné disciplinární delikty, s. 145.

³⁸ MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách. *Právo a podnikání*, 1998, roč. 7, č. 12, s. 28.

³⁹ PRÁŠKOVÁ, Helena. Část pátá. Správní trestání..., s. 322

⁴⁰ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 146.

⁴¹ MATES, Pavel, MAZANEC, Michal. Disciplinární správní delikty. *Právník*, 1997, roč. 136, č. 7, s. 597.

⁴² MATES: Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 28.

kterém se dozví.⁴³ Tato zásada je do jisté míry modifikována možností vyřídít některé bagatelní disciplinární delikty neformálním způsobem, což některé zákony umožňují.⁴⁴

Účelem sankcí za disciplinární delikty je především potrestat pachatele deliktu, mají tedy funkci trestající. Dalším účelem těchto sankcí může být také snaha odstranit stávající protiprávní stav a obnovit tak řádný chod veřejné správy, jde tedy také o funkci právo obnovující.⁴⁵

Správní disciplinární delikty lze rozdělit do čtyř kategorií podle povahy vztahu subjektu k organizaci. První kategorie správních disciplinárních deliktů, které jsou páčány v oblasti státní správy, souvisí s institutem státní služby a služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků z povolání. Pojem státní služba přitom označuje právní režim zaměstnanců státu.⁴⁶ Jedná se tedy o disciplinární delikty zaměstnanců státu. Do této skupiny tak nepatří úředníci územních samosprávních celků. Ti jsou v soukromoprávním pracovním poměru k územnímu celku a nepodléhají tedy disciplinární odpovědnosti.⁴⁷ Druhá kategorie správních disciplinárních deliktů je spjata s pojmem profesní komory. Profesní komory jsou samosprávné nepolitické stavovské organizace⁴⁸, které se zřizují zákonem. Jedná se o veřejnoprávní korporace sdružující osoby, které vykonávají určitou činnost nebo povolání.⁴⁹ Cílem takové organizace je pak především dohled nad kvalitním výkonem daného povolání a ochrana profesních zájmů.⁵⁰ Tyto dvě kategorie označují někteří autoři jako tzv. ‚vlastní disciplinární správní delikty‘, zatímco další dvě skupiny označují jako ‚delikty disciplinárním podobné‘.⁵¹ Sem patří oblast disciplinárních deliktů žáků a studentů škol a oblast deliktů osob zbavených osobní svobody na základě rozhodnutí soudu.

2.1 Právní úprava správních disciplinárních deliktů

Na mezinárodní úrovni je pro oblast správních disciplinárních deliktů podstatný zejména čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod⁵². Tento článek deklaruje právo na spravedlivý proces a jeho první věta zní takto: *Každý má právo na to, aby*

⁴³ STAŠA, Josef. I. 2. Správní delikty a jejich klasifikace, s. 20.

⁴⁴ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 145. S odkazem na § 88 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů

⁴⁵ MATES, Pavel, MAZANEC, Michal. Disciplinární správní delikty. *Právník*, 1997, roč. 136, č. 7, s. 598.

⁴⁶ HENDRYCH, Dušan. *Správní věda – Teorie veřejné správy*. 4., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, s. 180.

⁴⁷ PRÁŠKOVÁ: *Základy odpovědnosti...*, s. 150.

⁴⁸ SLÁDEČEK: *Obecné správní právo*, s. 335.

⁴⁹ MIKULE, Vladimír. Část sedmá. Kontrola veřejné správy. In: HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 9. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 412

⁵⁰ SLÁDEČEK: *Obecné správní právo*, s. 336.

⁵¹ MATES, Pavel, MAZANEC, Michal. Disciplinární správní delikty, s. 597.

Viz také MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 28.

⁵² Vyhlášena ve Sbírce zákonů pod číslem 209/1992

jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu.⁵³ Podle rozsudku Evropského soudu pro lidská práva Engel proti Nizozemí ze dne 8. 6. 1976 se však pojem ‚trestní obvinění‘ v článku 6 odst. 1 Evropské úmluvy může za splnění stanovených kritérií vztahovat také na disciplinární delikty.⁵⁴

Ústavní právo problematiku správních disciplinárních deliktů výslovně neupravuje. V Ústavě je disciplinární odpovědnost zmiňována pouze v souvislosti s mandátem poslance a senátora.⁵⁵ Zde se však jedná o veřejné disciplinární delikty specifického druhu (viz podkapitola 1.2 této bakalářské práce), nikoliv o správní disciplinární delikty jako takové. Ani právo na zájmovou samosprávu, jednu z důležitých oblastí z hlediska správních disciplinárních deliktů, není zakotveno – na rozdíl od samosprávy územní – v ústavním právu, ale pouze v běžných zákonech.⁵⁶

Na úrovni zákonné úpravy je problematika správní disciplinární odpovědnosti obsažena v řadě zvláštních zákonů, které zpravidla obsahují jak hmotněprávní, tak procesněprávní úpravu daných správních disciplinárních deliktů. Jednotlivé zvláštní zákony budu zmiňovat v následujících podkapitolách. V otázkách disciplinárního řízení se v oblasti správních disciplinárních deliktů uplatňuje subsidiarita správního řádu.⁵⁷ Některé zákony upravující disciplinární odpovědnost subsidiární použití správního řádu výslovně zmiňují.⁵⁸ Podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se v případě bezpečnostních sborů, osob podléhajících vojenské kázeňské pravomoci a osob ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence projednávají v disciplinárním řízení i taková jednání, která mají znaky přestupku.⁵⁹

2.2 Disciplinární delikty v oblasti státní správy⁶⁰

Obecná právní úprava státní služby je obsažena v zákoně č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, která nabyla účinnosti 1. 1. 2015, a v němž je zakotvena

⁵³ Čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod

⁵⁴ rozsudek Evropského soudu pro lidská práva Engel proti Nizozemí ze dne 8. 6. 1976

⁵⁵ Čl. 27 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisů

⁵⁶ Např. zákon č. 20/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů, nebo zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, apod.

⁵⁷ § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

⁵⁸ Např. § 66 zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů; nebo § 21 odst. 3 zákona č. 360/1991 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů

⁵⁹ § 4 odst. 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

⁶⁰ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 147.

skutková podstata *kárného provinění státních zaměstnanců*, tedy fyzických osob, které jsou vůči státu ve služebním poměru.⁶¹ Kárné provinění je zaviněné porušení služební kázně.⁶² Předchozí právní úprava státní služby (zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech) účinnosti nikdy nenabyla.⁶³

Svou vlastní právní úpravu služebního poměru mají v současné době příslušníci bezpečnostních sborů. Do této kategorie patří příslušníci Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace. Disciplinární delikt těchto osob se nazývá *kázeňský přestupek příslušníka bezpečnostního sboru*, jeho skutková podstata je formulována v zákoně o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a spočívá v zaviněném jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku nebo jiného správního deliktu.⁶⁴

Také vojáci z povolání mají svůj služební poměr specificky upraven, a to v zákoně č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, v znění pozdějších předpisů. Vojákem z povolání se rozumí občan, který vykonává vojenskou činnou službu jako svoje zaměstnání.⁶⁵ Disciplinárním deliktem v této oblasti je *kázeňský přestupek vojáka z povolání*, kterým se rozumí zaviněné jednání, které je v rozporu s právními předpisy nebo vojenskými řády, předpisy a rozkazy, nejde-li o jiný správní delikt nebo není-li trestné podle trestního zákona.⁶⁶

Jak u vojáků z povolání, tak u příslušníků bezpečnostních sborů se ve stejném režimu jako kázeňské přestupky projednávají i taková jednání, která mají znaky přestupku podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.⁶⁷ V případě vojáků z povolání se za takovéto jednání ukládají sankce a ochranná opatření podle zákona o přestupcích nebo podle jiného zákona.⁶⁸ Příslušníkům bezpečnostních sborů se ukládají kázeňské tresty podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.⁶⁹

---

⁶¹ § 6 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů

⁶² § 88 odst. 1, tamtéž

⁶³ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 147.

⁶⁴ § 50 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů

⁶⁵ § 2 odst. 1 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

⁶⁶ § 51, tamtéž.

⁶⁷ § 4 odst. 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

⁶⁸ § 51 odst. 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

⁶⁹ § 51 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů

Jako poslední z této skupiny správních disciplinárních deliktů je možné zmínit *kázeňský přestupek vojáků, kteří konají vojenskou činnou službu*⁷⁰ podle zákona č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon je ovšem od 1. 7. 2016 zrušen a účinnosti nabyla nová právní úprava, kterou je zákon č. 45/2016 Sb., o službě vojáků v záloze. Ten stanoví, že voják v záloze, který nastoupil výkon vojenské činné služby, je ve služebním poměru, na který se – pokud není stanoveno jinak – obdobně použijí ustanovení zákona o vojácích z povolání.⁷¹ To se týká také ustanovení o kázeňském přestupku, který je v zákoně o službě vojáků v záloze vymezen pouze okrajově ustanovením, které říká, že jako kázeňský přestupek se vyřizuje také jednání vojáka v záloze, který nastoupil výkon vojenské činné služby, mající znaky přestupku podle zákona upravujícího přestupky, pokud se takového jednání dopustil voják při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s jejím výkonem.⁷²

2.3 Disciplinární delikty členů profesních komor v oblasti (veřejné) profesní samosprávy⁷³

V České republice působí v současné době 14 profesních komor: Česká lékařská komora, Česká lékárnická komora, Česká stomatologická komora, Komora veterinárních lékařů České republiky, Česká komora architektů, Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, Notářská komora České republiky, Komora daňových poradců České republiky, Česká advokátní komora, Komora patentových zástupců České republiky, Komora auditorů České republiky, Exekutorská komora České republiky, Hospodářská komora České republiky a Agrární komora České republiky.⁷⁴ Poslední dvě jmenované komory představují výjimku z pravidla povinného členství, kdy je výkon daného povolání zpravidla podmíněn členstvím v komoře.⁷⁵ Členství v Hospodářské komoře a v Agrární komoře je dobrovolné.⁷⁶ Navíc je disciplinární odpovědnost členů těchto komor založena pouze statutárními předpisy. Z těchto důvodů by se v tomto případě o správní disciplinární delikty jednat nemělo.⁷⁷

⁷⁰ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 150.

⁷¹ § 2 zákona č. 45/2016 Sb., o službě vojáků v záloze, ve znění pozdějších předpisů

⁷² § 17 odst. 1 tamtéž

⁷³ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 150.

⁷⁴ Tamtéž, s. 335.

⁷⁵ Tamtéž, s. 334.

⁷⁶ § 5 odst. 3 zákona č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění pozdějších předpisů

⁷⁷ STAŠA: Veřejné disciplinární delikty, s. 154-155.

Do skupiny disciplinárních deliktů členů profesních komor v oblasti profesní samosprávy patří následující disciplinární delikty:

*Blíže neoznačený delikt lékaře, stomatologa nebo lékárníka*⁷⁸, jehož dvě skutkové podstaty jsou vymezeny v zákoně č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů. Takovýmto deliktem se v prvním případě rozumí porušení povinnosti člena komory vykonávat své povolání odborně, v souladu s etikou a se zákony, dodržovat vnitřní předpisy komory, řádně platit stanovené příspěvky, oznámit příslušným orgánům komory změny související s výkonem svého povolání a ve stanovených případech uzavřít odpovědnostní pojištění.⁷⁹ Druhým případem tohoto deliktu je pak závažné porušení povinnosti člena komory vykonávat své povolání odborně, v souladu s etikou a se zákony.⁸⁰

*Blíže neoznačený delikt veterinárního lékaře*⁸¹ je v zákoně č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů, definován jako závažné nebo opětovné porušení povinností člena komory⁸².

Kárné provinění notáře (v literatuře označené jako *disciplinární provinění*⁸³) podle zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů. Skutková podstata tohoto deliktu spočívá v závažném nebo opětovném porušení povinností stanovených zákonem o notářích nebo zvláštním právním předpisem nebo předpisem Notářské komory České republiky, anebo usnesením orgánu notářské samosprávy, či v závažném nebo opětovném narušení důstojnosti notářského povolání svým chováním.⁸⁴ Disciplinární odpovědnosti podléhá nejen notář, ale i notářský kandidát a notářský koncipient.⁸⁵

*Disciplinární provinění autorizovaného architekta, autorizovaného inženýra a autorizovaného technika činného ve výstavbě*⁸⁶, které je upraveno v zákoně č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. Autorizací architektů, inženýrů a techniků se ve smyslu tohoto zákona rozumí oprávnění fyzických osob k výkonu odborných

⁷⁸ STAŠA: Veřejné disciplinární delikty s. 151.

⁷⁹ § 13 zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů

⁸⁰ § 18, tamtéž

⁸¹ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 151.

⁸² § 17 odst. 1 zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů

⁸³ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 151.

⁸⁴ § 48 odst. 2 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů

⁸⁵ § 48 odst. 1 tamtéž

⁸⁶ STAŠA: Veřejné disciplinární delikty, s. 152.

činností ve výstavbě.⁸⁷ Disciplinární provinění je vymezeno jako závažné nebo opětovné porušení povinností stanovené tímto zákonem.⁸⁸

*Disciplinární provinění daňového poradce*⁸⁹ je zakotveno v zákoně č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a jedná se o závažné nebo opětovné porušení povinnosti, kterou ukládá zákon o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů, dále zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo jiného zákona, který upravuje práva a povinnosti daňového poradce při poskytování daňového poradenství.⁹⁰

*Kárné provinění advokáta*⁹¹ je podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, závažným nebo opětovným zaviněným porušením povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem.⁹²

*Disciplinární provinění patentového zástupce*⁹³ je upraveno v zákoně č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů. Patentový zástupce poskytuje odbornou pomoc ve věcech souvisejících s průmyslovým vlastnictvím, především zastupování fyzických a právnických osob před orgány státní správy a v řízení před soudy a poskytování nezávislého poradenství a dalších služeb.⁹⁴ Kromě patentového zástupce podléhá disciplinární odpovědnosti podle tohoto zákona také společnost patentových zástupců a asistent patentového zástupce.⁹⁵

*Kárné provinění statutárního auditora*⁹⁶ podle zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů, je zaviněné porušení povinnosti stanovené tímto zákonem, jiným právním předpisem, který upravuje výkon auditorské činnosti, etickým kodexem, vnitřními předpisy Komory auditorů České republiky nebo auditorskými standardy, které stanovují postupy auditora při provádění auditorské činnosti.⁹⁷ Jako statutární auditor se označuje fyzická osoba, které bylo Komorou uděleno oprávnění provádět auditorskou činnost,

---

⁸⁷ § 2 odst. 1 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů

⁸⁸ § 20 odst. 1, tamtéž

⁸⁹ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 152.

⁹⁰ § 12 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců, ve znění pozdějších předpisů

⁹¹ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 152.

⁹² § 32 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů

⁹³ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 153.

⁹⁴ § 1 odst. 2 zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů

⁹⁵ § 49 zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů

⁹⁶ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 153.

⁹⁷ § 25 odst. 1 zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů

právnícká osoba, které bylo vydáno toto oprávnění, je potom označena jako auditorská společnost.⁹⁸

*Kárné provinění exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta*⁹⁹, které je upraveno v zákoně č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů. Exekutorský kandidát a exekutorský koncipient jsou zaměstnanci exekutora zapsaní v příslušných seznamech Exekutorské komory České republiky.¹⁰⁰ Kárným proviněním ve smyslu zákona se rozumí *kárný delikt* nebo *závažný kárný delikt*. Jedná se o porušení povinností, respektive závažné porušení povinností exekutora, exekutorského kandidáta nebo exekutorského koncipienta stanovených právním nebo stavovským předpisem nebo usnesením Komory, nebo o jednání, respektive o závažné jednání, kterým exekutor, exekutorský kandidát nebo exekutorský koncipient narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěru v odborný výkon exekuční činnosti, v případě exekutora také, pokud ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, spravedlivý výkon exekuční činnosti. Exekutor je kárně odpovědný také za delikt či závažný delikt, kterého se dopustil jeho zaměstnanec.¹⁰¹ O správní disciplinární delikty v pravém slova smyslu se přitom jedná pouze u kárných provinění exekutorských kandidátů a koncipientů, protože jejich projednávání probíhá v rámci profesní komory, zatímco kárná provinění exekutorů projednává Nejvyšší správní soud.¹⁰²

2.4 Disciplinární delikty žáků a studentů¹⁰³

Mezi disciplinární delikty žáků a studentů patří *blíže neoznačený delikt žáka nebo studenta, který splnil povinnou školní docházku a disciplinární přestupek studenta veřejné vysoké školy. Blíže neoznačený delikt žáka nebo studenta, který splnil povinnou školní docházku*¹⁰⁴, jehož skutková postata je vymezena v zákoně č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o závažné zaviněné porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo školním nebo vnitřním řádem.¹⁰⁵

⁹⁸ § 2 zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů

⁹⁹ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 154.

¹⁰⁰ § 19 a § 23 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů

¹⁰¹ § 116 odst. 1-5 tamtéž

¹⁰² STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 154.

¹⁰³ Tamtéž, s. 155.

¹⁰⁴ Tamtéž, s. 155.

¹⁰⁵ § 31 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů

*Disciplinární přestupek studenta veřejné vysoké školy*¹⁰⁶, který je vymezen v zákoně o vysokých školách. Vzhledem k tomu, že je tomuto druhu disciplinárního deliktu věnována následující kapitola, nebudu se jimi na tomto místě dále zabírat.

2.5 Disciplinární delikty osob zbavených osobní svobody na základě rozhodnutí soudu¹⁰⁷

Mezi disciplinární delikty osob zbavených osobní svobody na základě rozhodnutí soudu řadíme *kázeňský přestupek obviněného ve výkonu vazby, kázeňský přestupek odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody a blíže neoznačený delikt dítěte umístěného v zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy. Kázeňský přestupek obviněného ve výkonu vazby*¹⁰⁸, který je upraven v zákoně č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, a kterým je zaviněné porušení povinností stanovených v tomto zákoně.¹⁰⁹

*Kázeňský přestupek odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody*¹¹⁰ je podle zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.¹¹¹ Disciplinární odpovědnost se vztahuje na osoby ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznicích a ve zvláštních odděleních vazebních věznic. Této disciplinární odpovědnosti podléhají i mladiství ve výkonu trestního opatření odnětí svobody.¹¹²

*Blíže neoznačený delikt dítěte umístěného v zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy*¹¹³ je vymezen v zákoně č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů, jako prokázané porušení povinností stanovených tímto zákonem.¹¹⁴ Jako zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy je považován diagnostický ústav, dětský domov, dětský domov se školou a výchovný ústav.¹¹⁵

---

¹⁰⁶ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 155.

¹⁰⁷ Tamtéž.

¹⁰⁸ Tamtéž.

¹⁰⁹ § 22 odst. 1 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů

¹¹⁰ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 156.

¹¹¹ § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů

¹¹² § 1, tamtéž

¹¹³ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 156.

¹¹⁴ § 21 odst. 1 zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů

¹¹⁵ § 2 odst. 1, tamtéž

3 Disciplinární přestupky studentů veřejných vysokých škol

Tato kapitola se zabývá právní úpravou disciplinární odpovědnosti v oblasti vysokých škol a jejím porovnáním s dalšími oblastmi správních disciplinárních deliktů.

Problematika vysokoškolského vzdělání je v českém právním řádu na ústavní úrovni zakotvena v článku 33 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo na vzdělání. V rámci možností společnosti a schopností občana je zde pak zakotveno právo na bezplatné vysokoškolské vzdělání.¹¹⁶ V souvislosti s vysokoškolským vzděláním je třeba dále zmínit článek 15 odst. 2 Listiny, který zaručuje svobodu vědeckého bádání a uměleckého projevu.¹¹⁷ Zákonem upravujícím problematiku vysokých škol je zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů.

Vysoké školy jsou nejvyšším článkem vzdělávací soustavy České republiky. Vysoké školy mohou být veřejné, soukromé nebo státní.¹¹⁸ S výjimkou státních škol, které jsou organizačními složkami státu, jsou vysoké školy právními osobami.¹¹⁹ Zákon o vysokých školách předpokládá, že se studenti veřejných vysokých škol mohou dopustit disciplinárního přestupku. O správních disciplinárních deliktech hovoří odborná literatura v souvislosti s veřejnými vysokými školami.¹²⁰ Otázka, zda se disciplinárního deliktu mohou dopustit i studenti soukromých vysokých škol, je považována za spornou.¹²¹ Lze tak usuzovat ze skutečnosti, že zákon o vysokých školách stanovuje povinnost zřídit disciplinární komisi pouze veřejným vysokým školám.¹²² Také v části věnující se disciplinárnímu řízení hovoří zákon o vysokých školách výslovně o disciplinární komisi veřejné vysoké školy.¹²³

3.1 Disciplinární přestupek

Disciplinární odpovědnost studentů vysoké školy upravuje zákon o vysokých školách v ustanoveních § 64 - 67. Podrobněji je pak její úprava ponechána disciplinárním řádům jednotlivých vysokých škol a jejich fakult.

Disciplinární delikt studentů vysokých škol je označován jako disciplinární přestupek a zákon o vysokých školách formuluje jeho skutkovou podstatu jako *zaviněné porušení*

---

¹¹⁶ čl. 33 usnesení České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.

¹¹⁷ čl. 15 odst. 2 tamtéž

¹¹⁸ § 1 a násl. zákona o vysokých školách

¹¹⁹ SLÁDEČEK, V., POUPEROVÁ, O. a kol. Správní právo – zvláštní část (vybrané kapitoly). 2. vydání. Praha: Leges, 2014, s. 187.

¹²⁰ viz PRÁŠKOVÁ: *Základy odpovědnosti...*, s. 148 nebo také STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 155

¹²¹ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 155.

¹²² § 7 odst. 1 zákona o vysokých školách

¹²³ § 69 odst. 1, tamtéž

povinností stanovených právními předpisy nebo vnitřními předpisy vysoké školy a jejich součástí.¹²⁴ Vzhledem k povaze správních disciplinárních deliktů se zřejmě bude jednat zejména o povinnosti stanovené právními předpisy veřejnoprávními.¹²⁵ U vnitřních předpisů vysoké školy a jejich fakult se bude jednat o takové vnitřní předpisy, které studentům ukládají určité povinnosti¹²⁶, tedy kupříkladu studijní a zkušební řád vysoké školy nebo stipendijní řád vysoké školy či jiné vnitřní předpisy, o kterých to stanoví statut vysoké školy.

Některé veřejné vysoké školy definici disciplinárních přestupků dále nekonkretizují a odkazují ve svých disciplinárních řádech nebo disciplinárních řádech svých fakult na zákonnou definici disciplinárních přestupků.¹²⁷ Není to však pravidlem. Např. disciplinární řády jednotlivých fakult Masarykovy univerzity obsahují demonstrativní výčet jednání, která jsou považována za disciplinární přestupky. Patří sem mimo jiné jakákoliv forma podvodného jednání při plnění studijních povinností (opisování, plagiátorství atd.), agresivní chování vůči zaměstnancům univerzity, úmyslné poškození majetku univerzity a pod.¹²⁸

3.2 Subjekt disciplinárního přestupku

Subjektem disciplinárního přestupku je student vysoké školy. Na akademické pracovníky se úprava disciplinárních přestupků podle ustanovení zákona o vysokých školách nevztahuje. Přestože to není výslovně stanoveno v ustanovení § 64 zákona o vysokých školách, ve kterém je disciplinární přestupek definován, lze tak vyvozovat nejen z povahy sankcí, které zahrnují mimo jiné i podmíněné či faktické vyloučení ze studia¹²⁹, ale také ze skutečnosti, že právní úprava disciplinárních přestupků se v zákoně nachází v části šesté, nazvané „Studenti“.¹³⁰

Podle zákona o vysokých školách se osoba stává studentem dnem zápisu do studia.¹³¹ Studentem vysoké školy se může stát pouze osoba, která dosáhla středního vzdělání zakončeného maturitní zkouškou.¹³² Studium v magisterském studijním programu je pak dále podmíněno absolvováním bakalářského studijního programu, studium v doktorském studijním

---

¹²⁴ § 64 zákona o vysokých školách

¹²⁵ Může se ale jednat také o povinnosti stanovené soukromoprávními předpisy, např. otázka plagiátorství upravená v autorském zákoně (zákon č. 121/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

¹²⁶ MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 28.

¹²⁷ Viz např. čl. 2 Disciplinárního řádu pro studenty Univerzity Karlovy ze dne 14. prosince 2016 odkazující na § 64 zákona o vysokých školách.

¹²⁸ *Disciplinární řád a přestupky* [online]. Masarykova univerzita [cit 11. května 2017]. Dostupné na <<https://www.muni.cz/o-univerzite/uredni-deska/disciplinari-rad-a-prestupky>>.

¹²⁹ § 65 zákona o vysokých školách

¹³⁰ Viz MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 28.

¹³¹ § 61 zákona o vysokých školách

¹³² Výjimkou je pouze studium v oblasti umění, kam mohou být ve výjimečných případech přijaty i osoby bez dosažení tohoto vzdělání (viz odst. 2 § 48 zákona o vysokých školách).

programu je podmíněno absolvováním studijního programu magisterského.¹³³ Zákon o vysokých školách pak umožňuje vysokým školám, aby si určily další podmínky pro přijetí ke studiu.¹³⁴

Ze zákona o vysokých školách vyplývá, že studentem přestává být osoba, která absoluuje studium, zanechá studia nebo jej přeruší, nesplní požadavky studia podle studijního a zkušebního řádu, nebo je mu uložena sankce vyloučení ze studia za spáchání disciplinárního přestupku.¹³⁵ Studium také zaniká, pokud je vysoké škole odňata akreditace daného studijního programu¹³⁶ nebo pokud uplynula doba, na kterou byla akreditace udělena, popř. pokud vysoká škola oznámí zrušení studijního programu.¹³⁷ Pokud osoba, která je zároveň pachatelem disciplinárního přestupku, přestane být z kteréhokoliv z výše zmíněných důvodů studentem až po zahájení disciplinárního řízení, pak je toto řízení zastaveno.¹³⁸

Z výše uvedeného vyplývá, že fyzická osoba může být studentem a tedy i případným subjektem disciplinárního přestupku pouze po omezenou dobu.

3.3 Sankce

Sankcí se obecně rozumí právní následek jakéhokoliv nezákonného jednání, v tomto případě tedy následek spáchání správního disciplinárního deliktu.¹³⁹ Právní úprava disciplinární odpovědnosti v jednotlivých oblastech přitom nazývá postihy za spáchání disciplinárních deliktů různě. Zpravidla jsou označovány jako *kárná opatření*¹⁴⁰ či *disciplinární opatření*¹⁴¹. Velmi časté je také označení *kázeňský trest*.¹⁴² Zákon o vysokých školách těmto postihům ponechává obecné označení sankce a vymezuje je taxativně.¹⁴³

---

¹³³ § 48 zákona o vysokých školách

¹³⁴ § 49, tamtéž

¹³⁵ §55-56, tamtéž

¹³⁶ tamtéž

¹³⁷ § 80 odst. 5, tamtéž

¹³⁸ MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 28.

¹³⁹ PRÁŠKOVÁ, Helena. Část pátá. Správní trestání..., s. 306

¹⁴⁰ V případě státních zaměstnanců podle zákona o státní službě (viz § 89 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů), dále např. členů České advokátní komory (§ 32 odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů), členů Notářské komory České republiky (§ 48 odst. 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, ve znění pozdějších předpisů) nebo členů Exekutorské komory České republiky (§ 116 odst. 6 a následující zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, ve znění pozdějších předpisů).

¹⁴¹ Toto označení se vyskytuje zejména u disciplinárních deliktů členů profesních komor, např. u České lékařské komory, České lékárnické komory a České stomatologické komory (viz § 13 odst. 3 a § 18 odst. 3 zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů), dále také u Komory veterinárních lékařů ČR (§ 17 odst. 1 zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů, ve znění pozdějších předpisů) nebo u České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (§ 20 odst. 1 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů).

Sankcemi za spáchání disciplinárního přestupku tak podle zákona o vysokých školách jsou napomenutí, podmíněčné vyloučení ze studia a vyloučení ze studia. Při ukládání těchto sankcí je pak nutné přihlížet k povaze spáchaného disciplinárního přestupku a k okolnostem jeho spáchání, následkům, míře zavinění i k tomu, jak se student dosud choval a zda se snažil napravit následky svého jednání. Zákon o vysokých školách připouští možnost upustit od uložení sankce v případě, že již samotné disciplinární řízení vede k nápravě pachatele.¹⁴⁴

Právní úprava disciplinárních přestupků studentů vysokých škol nezahrnuje sankce materiální povahy¹⁴⁵, jako je např. peněžitá pokuta nebo snížení platu. Tento druh sankce je pochopitelně vyloučen z důvodu povahy vztahu mezi studentem a vysokou školou, neboť studium na vysoké škole je založeno na principu dobrovolnosti.

3.3.1 Napomenutí

Napomenutí se řadí mezi okruh sankcí, které se často označují jako „*sankce morální povahy*“¹⁴⁶ nebo „*sankce morálního charakteru*“¹⁴⁷, a v určité podobě, ať je to přímo ve formě napomenutí nebo ve formě důtky písemné, nebo blíže nespecifikované, se tento druh sankce vyskytuje téměř u všech správních disciplinárních deliktů.¹⁴⁸ Jako napomenutí se tato sankce označuje u disciplinárních přestupků studentů vysokých škol nebo také u kázeňských přestupků vojáků z povolání¹⁴⁹, jako písemné napomenutí např. u porušení povinností členů Komory veterinárních lékařů¹⁵⁰, nebo u kárného provinění notářů, kandidátů a koncipientů¹⁵¹, nebo jako veřejné napomenutí např. u kárného provinění advokátů a advokátních koncipientů¹⁵² či u disciplinárních provinění patentových zástupců, společností patentových zástupců a asistentů¹⁵³.

---

¹⁴² U příslušníků bezpečnostních sborů (§ 51 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů), u vojáků z povolání (§ 53 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů), dále také u osob obviněných ve výkonu vazby (§ 22 odst. 2 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů) a u osob odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody (§ 46 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů).

¹⁴³ § 65 odst. 1 zákona o vysokých školách

¹⁴⁴ § 65, tamtéž

¹⁴⁵ MATES, Pavel, MAZANEC, Michal. Disciplinární správní delikty, s. 597.

¹⁴⁶ MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 28.

¹⁴⁷ PRÁŠKOVÁ, Helena. Část pátá. Správní trestání..., s. 322

¹⁴⁸ Výjimkou je pouze porušení povinností dítěte umístěného v zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy podle zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů. Žádná z tzv. opatření ve výchově uvedených v ustanovení § 21 tohoto zákona svou povahou neodpovídá sankci tohoto druhu.

¹⁴⁹ § 53 odst. 2 písm. a) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

¹⁵⁰ § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů

¹⁵¹ § 48 odst. 3 písm. a) zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, ve znění pozdějších předpisů

¹⁵² § 32 odst. 3 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů

¹⁵³ § 49 odst. 3 písm. b) zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů

Důtky se vyskytují např. u porušení povinností členů České lékařské komory, České stomatologické komory a České lékárnické komory¹⁵⁴ nebo u kázeňských přestupků odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody¹⁵⁵. Písemná důtka se pak např. ukládá za porušení povinností členů České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě¹⁵⁶. Zvláštní dělení tohoto druhu sankcí obsahuje právní úprava povinné školní docházky. Ta tyto sankce dělí, prostřednictvím vyhlášky Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů, na napomenutí třídního učitele, důtku třídního učitele a důtku ředitele.¹⁵⁷ V zákoně č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, spadají tato tři opatření pod pojem „další kázeňská opatření, která nemají právní důsledky pro žáka nebo studenta“¹⁵⁸.

3.3.2 Podmínečné vyloučení ze studia

Jedná se o podmíněčné odložení účinků sankce vyloučení ze studia.¹⁵⁹ Při uložení této sankce je studentu stanovena lhůta a podmínky k osvědčení.¹⁶⁰ Úpravu otázek, o jaké podmínky se jedná nebo na jakou dobu lze studenta podmíněčně vyloučit, ponechává zákon na disciplinárních rádech vysokých škol a fakult.¹⁶¹ Např. *Disciplinární řád pro studenty Univerzity Karlovy v Praze* stanovuje lhůtu podmíněčného vyloučení ze studia na nejméně šest měsíců a nejvíce tři roky.¹⁶² Pokud student podmínky k osvědčení po dobu stanovené lhůty nedodrží, dojde k vyloučení studenta ze studia na vysoké škole, daná osoba přestává být studentem a tím zaniká vztah mezi studentem a vysokou školou.

---

¹⁵⁴ § 13 odst. 3 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů

¹⁵⁵ § 46 odst. 3 písm. a) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů

¹⁵⁶ § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů

¹⁵⁷ § 17 odst. 3 vyhlášky č. 48/2005 Sb. o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů

¹⁵⁸ § 31 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů

¹⁵⁹ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 145.

¹⁶⁰ § 65 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách

¹⁶¹ MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 28.

¹⁶² Čl. 2 odst. 7; Disciplinární řád pro studenty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 14. prosince 2016

Tento druh sankce, kdy je podmíněčně odložen zánik poměru osoby k organizaci, se vyskytuje např. také u deliktů žáků nebo studentů podle školského zákona¹⁶³, u deliktů lékařů, stomatologů či lékárníků¹⁶⁴ nebo deliktů veterinárních lékařů¹⁶⁵.

3.3.3 Vyloučení ze studia

Vyloučení ze studia je nejzávažnější sankcí, kterou je možné studentovi vysoké školy za spáchání disciplinárního přestupku uložit. Vyloučit studenta ze studia lze ovšem pouze, pokud je studentu prokázáno úmyslné spáchání disciplinárního přestupku¹⁶⁶ nebo, podle zvláštního ustanovení zákona o vysokých školách, také, pokud byl student přijat na vysokou školu pomocí svého podvodného jednání¹⁶⁷. Tento druhý případ je specifický v tom, že za takové jednání není možné uložit žádnou jinou sankci než vyloučení ze studia. Z povahy tohoto zvláštního ustanovení zákona o vysokých školách a principu individuální odpovědnosti za disciplinární přestupky také vyplývá, že vyloučit nelze studenta, který byl přijat pomocí podvodného jednání, kterého se dopustil někdo jiný.¹⁶⁸

Tento druh sankce, jenž má obecně za následek zánik poměru, členského či služebního, k dané organizaci, se vyskytuje téměř u všech správních disciplinárních deliktů. Výjimku tvoří skupina těch správních disciplinárních deliktů, u kterých z povahy vztahu jedince k organizaci není taková sankce možná, tedy takové disciplinární delikty, u kterých se jedná o vztah nedobrovolný.¹⁶⁹ Sankce způsobující zánik poměru tedy nemůže být použita u kázeňského přestupku osob obviněných ve výkonu vazby, kázeňského přestupku osob odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody a deliktu dětí umístěných v zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

V případě ostatních správních disciplinárních deliktů zákonná úprava s takovýmto druhem sankce počítá. Její uložení je však obvykle přípustné pouze v případě zvlášť závažného porušení povinností.¹⁷⁰ Sankce, jejímž následkem je zánik vztahu k dané

---

¹⁶³ § 31 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů; podmínkou pro uložení této sankce je splněná povinná školní docházka

¹⁶⁴ § 18 odst. 3 písm. b) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů

¹⁶⁵ V tomto případě se sankce nazývá podmíněčně vyškrtnutí ze seznamu členů Komory veterinárních lékařů ČR (§ 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů ČR, ve znění pozdějších předpisů).

¹⁶⁶ § 65 odst. 3 zákona o vysokých školách

¹⁶⁷ § 67, tamtéž

¹⁶⁸ MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 29.

¹⁶⁹ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 145.

¹⁷⁰ Tak je tomu např. u kárných provinění státních zaměstnanců, kde propuštění ze služebního poměru je možné uložit zejména v případě dlouhodobého porušování služební kázně, v případě jednání se zvlášť závažným následkem nebo jednání ze zavržených pohnutek (§ 89 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů).

organizaci, může mít např. formu propuštění ze služebního poměru¹⁷¹, vyloučení z komory¹⁷² či vyškrtnutí ze seznamu¹⁷³.

3.4 Disciplinární řízení

3.4.1 Disciplinární komise

Disciplinární přestupky studentů vysokých škol projednává orgán zřízený konkrétně pro tento účel. Je jím disciplinární komise, jakožto kolegiální orgán, přičemž se může jednat buď o disciplinární komisi celé vysoké školy, nebo o disciplinární komise jednotlivých fakult. V obou případech se jedná o samosprávné akademické orgány.¹⁷⁴

Disciplinární komise fakulty projednává disciplinární přestupky studentů, kteří jsou na této fakultě zapsáni.¹⁷⁵ Disciplinární komise pro celou vysokou školu pak projednává disciplinární přestupky studentů, kteří nejsou zapsáni na žádné z fakult, a není třeba ji zřizovat, pokud jsou všichni studenti této vysoké školy zapsáni na jejích fakultách.¹⁷⁶

Členové disciplinární komisi jsou vybíráni z řad členů akademické obce, jedná se tedy o akademické pracovníky a studenty vysoké školy, přičemž polovinu tvoří vždy studenti.¹⁷⁷ Člen disciplinární komise fakulty musí být člen akademické obce právě této fakulty.¹⁷⁸ Členy a předsedu disciplinární komise vysoké školy jmenuje rektor.¹⁷⁹ Návrh rektora na jmenování členů disciplinární komise, stejně jako návrh na jejich odvolání, schvaluje akademický senát vysoké školy.¹⁸⁰ Členy a předsedu disciplinární komise fakulty jmenuje děkan této fakulty.¹⁸¹ Návrh děkana na jmenování členů disciplinární komise i na jejich odvolání schvaluje akademický senát fakulty.¹⁸² Funkční období člena disciplinární komise, jak v případě celé

---

¹⁷¹ § 89 odst. 2 písm. d) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů

¹⁷² Lze uložit členům České lékařské komory, České stomatologické komory a České lékárnické komory (§ 18 odst. 3 písm. c) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů).

¹⁷³ Sankce je uplatňována např. u advokátů a advokátních koncipientů (§ 32 odst. 3 písm. e) a § 32 odst. 4 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů), daňových poradců (§ 12 odst. 1 písm. d) zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců ČR, ve znění pozdějších předpisů) nebo u patentových zástupců (§ 49 odst. 3 písm. e) zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů).

¹⁷⁴ § 7 odst. 1 a § 25 odst. 1 zákona o vysokých školách

¹⁷⁵ § 31 odst. 3, tamtéž

¹⁷⁶ § 13 odst. 3 a 4, tamtéž

¹⁷⁷ § 13 odst. 1 a § 31 odst. 1, tamtéž

¹⁷⁸ § 31 odst. 1, tamtéž

¹⁷⁹ § 13 odst. 1, tamtéž

¹⁸⁰ § 9 odst. 1, písm. f), tamtéž

¹⁸¹ § 31 odst. 1, tamtéž

¹⁸² § 27 odst. 1, písm. f), tamtéž

vysoké školy, tak u jednotlivých fakult, je nejvýše dvouleté.¹⁸³ Konkrétní počet členů disciplinárních komisí určuje vysoká škola ve svém disciplinárním řádu.

Kolegiátní orgán zřízený zákonem speciálně pro účel projednávání deliktů se vyskytuje v právních úpravách mnoha dalších správních disciplinárních deliktů. Je tomu tak např. u disciplinárních deliktů členů profesních komor¹⁸⁴ či u kárných provinění státních zaměstnanců podle zákona o státní službě¹⁸⁵. Naopak zřizování speciálních kolegiátních orgánů se neuplatňuje u kázeňských přestupků příslušníků bezpečnostních sborů, kde řízení o přestupku vede služební funkcionář.¹⁸⁶ V některých případech je možné fakultativní zřízení takovýchto orgánů, jako v případě řízení o kázeňských přestupcích vojáků z povolání, kde zákon umožňuje zřídit kázeňskou komisi jako poradní orgán.¹⁸⁷

3.4.2 Lhůty

Disciplinární přestupek studenta vysoké školy lze projednat do jednoho roku od jeho spáchání nebo od pravomocného odsuzujícího rozsudku v trestní věci.¹⁸⁸ Do lhůty se nezapočítává doba, kdy osoba není studentem.¹⁸⁹ Jedná se o lhůtu prekluzivní, což znamená, že ve lhůtě jednoho roku je třeba provést celé disciplinární řízení. Je tedy nutné před vypršením této lhůty vydat rozhodnutí, zda se student dopustil disciplinárního přestupku, popř. uložit sankci. Pokud by lhůta uplynula během řízení, je třeba řízení zastavit.¹⁹⁰

Tento typ lhůty je u právní úpravy správních disciplinárních deliktů poměrně častý. Zákonná úprava správních disciplinárních deliktů totiž povětšinou stanoví, kdy je třeba disciplinární řízení nejpozději ukončit, respektive uložit sankci. Nejen u disciplinárních deliktů v oblasti státní správy je to zpravidla lhůta jednoho roku ode dne spáchání disciplinárního deliktu¹⁹¹. Výjimkou jsou kárná provinění státních zaměstnanců, kde je podle zákona o státní službě stanovena lhůta pro zahájení kárného řízení, nikoliv pro jeho ukončení.¹⁹²

---

¹⁸³ § 13 odst. 3 a § 31 odst. 2 zákona o vysokých školách

¹⁸⁴ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 150.

¹⁸⁵ § 91 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů

¹⁸⁶ § 186 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů

¹⁸⁷ § 50 odst. 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů

¹⁸⁸ § 66 zákona o vysokých školách

¹⁸⁹ tamtéž

¹⁹⁰ MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 28.

¹⁹¹ U kázeňských přestupků příslušníků bezpečnostních sborů (§ 186 odst. 10 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů), u kázeňských přestupků vojáků z povolání (§ 55 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů). Kromě disciplinárních deliktů v oblasti státní správy také u kázeňských přestupků odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody (§ 47 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů).

¹⁹² § 90 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů

Často je u správních disciplinárních deliktů zákonem stanovena také lhůta subjektivní, tedy lhůta, do kdy může být uložena sankce ode dne, kdy se orgán disciplinární odpovědnosti o spáchání deliktu dozvěděl.¹⁹³ Některé druhy disciplinárních deliktů mají zákonem stanoveno i to, kdy je možné nejdříve uložit disciplinární sankci.¹⁹⁴

3.4.3 Průběh řízení

Pokud student, který se měl dopustit disciplinárního přestupku, není zapsán na žádné z fakult vysoké školy, pak se disciplinární řízení zahajuje na návrh rektora vysoké školy. U studentů zapsaných na některé z fakult vysoké školy je disciplinární řízení zahájeno na návrh děkana dané fakulty. Řízení je zahájeno v okamžiku, kdy je student seznámen s návrhem na zahájení řízení.¹⁹⁵

Zahájení disciplinárního, respektive kárného řízení na návrh tak, jako je tomu u disciplinárních přestupků studentů veřejných vysokých škol, je v právní úpravě správních disciplinárních deliktů poměrně častým jevem, zejména v oblasti disciplinárních deliktů členů profesních komor.¹⁹⁶ Naproti tomu příkladem disciplinárního deliktu, jehož právní úprava výslovně stanovuje zahájení řízení z moci úřední, je kárné provinění státních zaměstnanců podle zákona o státní službě, kde se kárné řízení zahajuje ex offio na podnět služebního orgánu, náměstka pro státní službu, nebo představeného.¹⁹⁷

U některých profesních komor se návrh na zahájení disciplinárního řízení nazývá kárná nebo také disciplinární žaloba. Orgán nebo osoba, která takový návrh podává, je pak kárným nebo disciplinárním žalobcem.¹⁹⁸

Disciplinární řízení u disciplinárních přestupků studentů veřejných vysokých škol probíhá formou ústního jednání, u kterého musí být student přítomen. Pokud se student bez

---

¹⁹³ U kázeňských přestupků příslušníků bezpečnostních sborů činí subjektivní lhůta 2 měsíce (§ 186 odst. 10 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů), u kázeňských přestupků vojáků z povolání je to lhůta 60 dnů (§ 55 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů), u kázeňských přestupků obviněných ve výkonu vazby je subjektivní lhůta 15 dnů (§ 23 odst. 3 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů).

¹⁹⁴ Právní úprava kázeňských přestupků vojáků z povolání stanoví, že kázeňský trest je možné uložit nejdříve 24 hodin od spáchání přestupku (§ 55 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů).

¹⁹⁵ § 69 odst. 1 zákona o vysokých školách

¹⁹⁶ Viz např. § 13 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nebo § 14 odst. 2 písm. c) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů

¹⁹⁷ § 94 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů

¹⁹⁸ O kárnou žalobu se jedná u členů Notářské komory (§ 49 odst. 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů), u členů Advokátní komory (§ 33 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů) nebo u členů Komory exekutorů (§ 117 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších zákonů). Pojem ‚disciplinární žaloba‘ se vyskytuje v zákoně č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů (viz § 50 odst. 1 tohoto zákona).

omluvy na řádné pozvání nedostaví, může se ústní jednání konat bez jeho přítomnosti¹⁹⁹ Disciplinární přestupek projednává disciplinární komise veřejné vysoké školy či fakulty. Po projednání komise navrhně děkanovi fakulty nebo rektorovi, pokud se jedná o přestupek studenta, který není zapsán na žádné fakultě, uložení sankce, nebo upuštění od uložení sankce.²⁰⁰ Děkan fakulty či rektor pak o disciplinárním přestupku rozhodne, nesmí však uložit přísnější sankci, než jakou navrhla disciplinární komise.²⁰¹

Pokud vyjde najevo, že dané jednání není disciplinárním přestupkem, pokud se jeho spáchání nepodaří studentovi prokázat, nebo pokud osoba, která disciplinární přestupek spáchala, přestane být studentem, disciplinární řízení se zastaví.²⁰²

U disciplinárních přestupků studentů veřejných vysokých škol se neuplatňuje institut zahlazení disciplinárního postihu, využívaný u některých jiných správních disciplinárních deliktů, po jehož uplatnění se na obviněného hledí, jako by nikdy nebyl disciplinárně trestán.²⁰³

---

¹⁹⁹ § 69 odst. 1 zákona o vysokých školách

²⁰⁰ MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách, s. 29.

²⁰¹ § 69 odst. 1 zákona o vysokých školách

²⁰² § 69 odst. 2, tamtéž

²⁰³ Zahlazení se uplatňuje např. u kárného provinění státních zaměstnanců podle § 97 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, nebo např. u kárného provinění statutárního auditora (viz § 27 zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů), nebo u kázeňských přestupků odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody (viz § 54 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů)

4 Závěr

Správní disciplinární delikty tedy lze dělit podle povahy vztahu mezi danou institucí či organizací a jejím členem na čtyři základní skupiny,²⁰⁴ tzn. správní disciplinární delikty osob ve státní správě, správní disciplinární delikty členů profesních komor, správní disciplinární delikty žáků a studentů a správní disciplinární delikty osob zbavených osobní svobody.

Z hlediska výše zmíněného rozdělení se disciplinární přestupky studentů veřejných vysokých škol řadí do specifické kategorie společně s delikty studentů a žáků podle školského zákona. Pro tuto kategorii je mimo jiné typické, že vztah dané osoby k instituci, vůči které má osoba disciplinární odpovědnost, vzniká vždy pouze na omezenou dobu. Tu sice lze do určité míry prodloužit, ale nikdy nelze překročit maximální délku studia, tak jak ji stanoví zákon.

V tomto směru jsou tyto správní disciplinární delikty podobné některým správním disciplinárním deliktům osob zbavených osobní svobody na základě rozhodnutí soudu, u nichž je také předem stanoven časový úsek, po který bude osoba ve vztahu disciplinární odpovědnosti vůči dané instituci. Tato možnost existuje i u některých správních disciplinárních deliktů osob ve služebním poměru vůči státu, kde je možné vstoupit do služebního poměru i na dobu určitou. Naproti tomu u členů profesních komor se předpokládá dlouhodobější trvání vztahu vůči konkrétní organizaci nebo instituci – v ideálním případě se buďto jedná o doživotní trvání, nebo je stanovena horní věková hranice.

Pokud jde o sankce, které lze uložit za disciplinární přestupek studenta veřejné vysoké školy, je z povahy vztahu studenta vůči veřejné vysoké škole nutné vyloučit sankce materiální povahy, tedy např. peněžní pokutu či snížení platu a podobně. Vzhledem k tomu, že vztah studenta k veřejné vysoké škole je ze strany studenta založen na dobrovolnosti, je nejzávažnější sankcí za disciplinární přestupek studenta jeho vyloučení ze studia, jinými slovy zrušení onoho vztahu mezi studentem a vysokou školou. Tento typ sankce, zánik vztahu osobu k organizaci nebo instituci, lze uplatnit téměř u všech správních disciplinárních deliktů, s výjimkou správních disciplinárních deliktů osob zbavených osobní svobody, tedy tam, kde se jedná o vztah nedobrovolný. Tuto sankci je ovšem možné uložit jen za některé druhy protiprávního jednání.

Pokud je zánik poměru k organizaci nebo instituci podmíněčně odložen, mluvíme o podmíněčném vyloučení. Tento typ sankce se objevuje jak u správních disciplinárních deliktů žáků a studentů, tak např. i u některých správních disciplinárních deliktů členů profesních komor.

---

²⁰⁴ STAŠA: IV. Veřejné disciplinární delikty, s. 155.

Sankci morální povahy, v případě disciplinárních přestupků studentů veřejných vysokých škol se jedná o napomenutí, lze nalézt téměř u všech správních disciplinárních deliktů.

Disciplinární řízení se u disciplinárních přestupků studentů veřejných vysokých škol zahajuje na návrh, což je časté zejména u správních disciplinárních deliktů členů profesních komor. Řízení vede speciálně vytvořený orgán, tj. disciplinární komise, což je opět časté u správních disciplinárních deliktů členů profesních komor.

Z výše uvedeného stručného shrnutí vyplývá, že všechny čtyři podskupiny správních disciplinárních deliktů se mohou navzájem v různých oblastech velmi lišit, jak jsem se pokusila demonstrovat na příkladu disciplinárních přestupků studentů veřejných vysokých škol. Zatímco kupříkladu v otázce povahy subjektu vykazují disciplinární přestupky studentů veřejných vysokých škol v určitých rysech podobnost se správními disciplinárními delikty osob zbavených osobní svobody na základě rozhodnutí soudu, v otázce ukládaných sankcí vykazují tyto dva druhy správních disciplinárních deliktů mnohé odlišnosti.

Je tedy jasné, že protiprávní jednání označovaná jako správní disciplinární delikty nemusí mít mnoho společných znaků, aby byla do této skupiny zařazována. Pro klasifikaci závadného jednání jako správního disciplinárního deliktu je podstatný především vztah fyzické osoby k instituci nebo organizaci, tedy disciplinární odpovědnost této osoby vůči instituci nebo organizaci, kdy dané jednání porušuje disciplínu neboli řád této instituce. Dalším důležitou skutečností pro klasifikaci jednání jako správního disciplinárního deliktu je uplatňování této disciplinární odpovědnosti v rámci správního práva.

Ostatní znaky správních disciplinárních deliktů, jako je např. průběh disciplinárního řízení, povaha ukládaných sankcí, lhůty pro zahájení řízení a podobně, se mnohdy výrazně liší. Jedním z důvodů této skutečnosti je fakt, že oblast správních disciplinárních deliktů postrádá jednotnou právní úpravu. Dále je nutné vzít v úvahu, že správní disciplinární delikty se objevují ve velmi rozličných společenských oblastech, tudíž už z povahy věci nemohou mít některé znaky společné. Je tedy na jednotlivých právních předpisech, jakým způsobem tyto jednotlivé znaky konkrétních správních disciplinárních deliktů upraví.

Co se týče právní úpravy disciplinární odpovědnosti v oblasti vysokých škol, za její slabou stránku považuji především fakt, že se podrobněji věnuje pouze disciplinárním přestupkům studentů veřejných vysokých škol, zatímco v případě disciplinární odpovědnosti studentů soukromých vysokých škol ponechává jejich úpravu zcela na konkrétní soukromé vysoké škole, a to včetně určení, který orgán vysoké školy je k projednávání disciplinárních

deliktů příslušný.²⁰⁵ Vzhledem k tomu, že se v disciplinárním řízení projednávají protispolečenská jednání, která jsou stejnou měrou nežádoucí na veřejných i na soukromých vysokých školách, např. plagiátorství, bylo by dle mého názoru vhodné právní úpravu disciplinární odpovědnosti na veřejných a soukromých vysokých školách sjednotit, aby byla tato jednání projednávána stejným způsobem. V takovém případě by se dle mého názoru jednalo o právní úpravu dostatečnou, jelikož v oblasti veřejných vysokých škol stanovuje zákon o vysokých školách dostatečný právní rámec pro disciplinární řízení a ukládání sankcí a zároveň umožňuje vysokým školám uplatnit právo na samosprávu v podobě vlastního disciplinárního řádu.

---

²⁰⁵ § 41 odst. 1 zákona o vysokých školách

Seznam použité literatury:

Monografie:

- BAŽIL, Zdeněk a kol. *Správní právo, texty II.*, 1. vydání. Praha: Aleko, 1991, 172 s.
- HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 9. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 599 s.
- HENDRYCH, Dušan. *Správní věda – Teorie veřejné správy*. 4., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014, 244 s.
- MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, 204 s.
- SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, 500 s.
- SLÁDEČEK, V., POUPEROVÁ, O. a kol. *Správní právo – zvláštní část (vybrané kapitoly)*. 2. vydání. Praha: Leges, 2014, 496 s.
- PRÁŠKOVÁ, Helena. *Základy odpovědnosti za správní delikty*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 446 s.

Odborný časopis:

- ČERVENÝ, Zdeněk. Podstata disciplinární odpovědnosti. *Správní právo*, 1970, roč. 3, č. 1, s. 43.
- MATES, Pavel. Disciplinární delikty podle zákona o vysokých školách. *Právo a podnikání*, 1998, roč. 7, č. 12, s. 28-29.
- MATES, Pavel, MAZANEC, Michal. Disciplinární správní delikty. *Právník*, 1997, roč. 136, č. 7, s. 592-615.

Právní předpisy:

- ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
- usnesení České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku české republiky, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.
- zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů

- zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, ve znění zákona č. 300/2013 Sb., účinnému ke dni 1. října 2013
- zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů

- zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 45/2016 Sb., o službě vojáků v záloze, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
- vyhláška č. 48/2005 Sb. o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů
- sdělení č. 209/1992 Sb., sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících

Další předpisy:

- Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva Engel proti Nizozemí ze dne 8. 6. 1976
- Disciplinární řád pro studenty Univerzity Karlovy ze dne 14. prosince 2016

Internetové zdroje:

- *Disciplinární řád a přestupky* [online]. Masarykova univerzita [cit 11. května 2017]. Dostupné na <<https://www.muni.cz/o-univerzite/uredni-deska/disciplinari-rad-a-prestupky>>.

Shrnutí

V této bakalářské práci nazvané *Disciplinární delikty* jsem se zabývala problematikou disciplinární odpovědnosti zejména ve veřejném právu. V první kapitole jsem se zaměřila na základní pojmy a instituty v oblasti správního práva trestního. Dále jsem vymezila pojem „disciplinární delikt“ a jeho dělení ve veřejném a soukromém právu. Ve druhé kapitole jsem vymezila pojem „správní disciplinární delikt“ a rozebrala jeho základní znaky. Také jsem zde shrnula základní dělení správních disciplinárních deliktů podle jednotlivých oblastí ve veřejné správě, jak byly popsány v knize *„Základy správního práva trestního“* (Pavel Mates a kol.). Poslední kapitola je věnována disciplinárním deliktům v oblasti vysokého školství a jejich srovnání s ostatními správními disciplinárními delikty, které byly zmíněny v předchozí kapitole. Toto srovnání se týkalo především otázky subjektů správních disciplinárních deliktů, disciplinárního řízení a sankcí, které je možné uložit za jejich spáchání.

Summary

In this bachelor thesis with the title *Disciplinary offences* I dealt with the question of disciplinary responsibility, especially in public law. At the beginning of the first chapter I focused on basic terms and institutes of the administrative criminal law. Further on I dealt with the definition of the term „disciplinary offence“ and its division in public and private law. In the second chapter, I defined the term „administrative disciplinary offence“ and analysed its main characteristics. I also summarized the main division of administrative disciplinary offences according to the individual areas of the public administration, as described in the book *„Základy správního práva trestního“* by Pavel Mates et al. The final chapter of the thesis is devoted to the disciplinary offences in university education and its comparison with other administrative disciplinary offences, which were mentioned in the previous chapter. This comparison dealt mainly with the question of subjects of the administrative disciplinary offences, disciplinary procedure and sanctions, which can be imposed for committing these administrative disciplinary offences.

Seznam klíčových slov

Disciplinární delikty

Správní právo trestní

Správní disciplinární delikt

Disciplinární odpovědnost

Kázeň

Členství

Služební poměr

Disciplinární řízení

Sankce

Veřejná vysoká škola

Key words

Disciplinary offences

Administrative criminal law

Administrative disciplinary offence

Disciplinary responsibility

Discipline

Membership

Public service relationship

Disciplinary procedure

Sanctions

Public university